

خصوصت، خشم و خطر بروز آترواسکلروز عروق کرونر

ابراهیم مسعودنیا

۱- استادیار جامعه شناسی پزشکی، دانشگاه یزد

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۵/۱۰

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۱۲/۴

چکیده

مقدمه: پژوهش‌های پیشین درباره اتیولوژی آترواسکلروز عروق کرونر در ایران، غالباً بر ریسک فاکتورهای پزشکی و بالینی تأکید داشتند. اما درباره ریسک فاکتورهای رفتاری آترواسکلروز عروق کرونر، مانند خصوصت و خشم، پژوهش‌های اندکی در ایران انجام شده است. مطالعه حاضر، با هدف تعیین تفاوت بین بیماران با علائم آترواسکلروز شریان کرونر(مورد) و افراد سالم (شاهد)، از نظر خصوصت و خشم انجام شد.

روش بررسی: پژوهش حاضر، در قالب یک طرح مورد- شاهد انجام شد. داده‌ها از ۷۷ بیمار با علائم آترواسکلروز عروق کرونر (مورد) که به کلینیک قلب و عروق بیمارستان افشار یزد مراجعه کرده بودند و ۷۸ نفر سالم (از لحاظ عروق کرونر و سلامت قلبی و عروقی) جمع آوری گردید. دو گروه، به پرسشنامه پرخاشگری باس و پری(BPAQ) پاسخ دادند.

نتایج: تفاوت معناداری میان بیماران و افراد سالم، از نظر خصوصت($P < 0.005$) و خشم($P < 0.001$) وجود داشت. تحلیل رگرسیون لوگستیک چندگانه به شیوه سلسله مراتبی نیز نشان داد که متغیرهای اجتماعی- جمعیت شناختی و بالینی(مرحله ۱)، بین ۳۵/۵ تا ۴۷/۴ درصد و متغیرهای خصوصت و خشم(مرحله ۲)، ۶/۶ الی ۹ درصد از واریانس متغیر ملاک ابتلاء به آترواسکلروز شریان کرونر را تبیین کردند.

نتیجه‌گیری: خصوصت و خشم از جمله ریسک فاکتورهای نیرومند برای آترواسکلروز عروق کرونر در جمعیت‌های ایرانی هستند. بنابراین، به منظور کاهش نرخ بروز آترواسکلروز عروق کرونر، لازم است در کنار مداخله‌های پزشکی، به مداخله‌های رفتاری در جهت تعدیل رفتارهای مبتنی بر خصوصت و خشم، توجه شود.

واژه‌های کلیدی: آترواسکلروز- عروق کرونر- خصوصت- خشم

مقدمه

خطرساز مستقل از عوامل بالینی برای آترواسکلروز عروق کرونر است. در یکی از نخستین مطالعات، Bortner (۷)، با استفاده از مصاحبه های ساختاریافته مربوط به نمونه های مطالعه گروه مشترک غربی(Western Collaborative Group Study) و طی ۴ سال نخست پیگیری، نشان داد که مؤلفه خصوصت/ خشم، یکی از پیش‌بینی کننده‌های قوی بیماری های قلبی کرونر بودند. این یافته در مطالعه بعدی بر روی گروه بزرگتر در طی هشت سال و نیم پیگیری، تأیید شد(۸). در مطالعه Dembroski و همکاران(۹) و نیز MacDougall و دیگران(۱۰)، نشان داده شد که استعداد خصوصت (تمایل افراد به واکنش نسبت به موقعیت های ناخوشایند، همراه با پاسخ‌هایی که عصبانیت، ناکامی، تحریک پذیری و بدگمانی) و خشم به درون (فقدان توانایی یا تمایل به ابراز عصبانیت مستقیم نسبت به موضوع)، رابطه معناداری با شدت بیماری عروق کرونر و نتایج مطالعات آنژیوگرافیک راجع به بیماری عروق کرونر، بعد از کنترل ریسک فاکتورهای سنتی داشت. همچنین، در تحلیلی دیگر بر روی داده‌های مربوط به آزمایش مداخله ریسک فاکتورهای چندگانه(Multiple Risk Factor Intervention Trial) نشان داده شد که دو مؤلفه استعداد خصم و خشم به درون، زمانی که سایر ریسک فاکتورها از نظر آماری تحت کنترل قرار گرفتند، توانستند بیماری های قلبی کرونر را پیش‌بینی کنند(۱۱). مطالعه Barefoot و دیگران(۱۲) بر روی ۲۵۵ پزشک که در چنان دانشجویی مورد مطالعه قرار گرفتند و سپس در طول ۲۵ سال به شیوه پیگیرانه تعقیب شدند نشان داد که سطوح بالای خصوصت، پیش‌بینی کننده بیماری های قلبی کرونر و مرگ و میر ناشی از همه عوامل بود.

ریسک فاکتور دیگر که تأثیر زیادی بر بروز بیماری های قلبی کرونر و از جمله آترواسکلروز عروق کرونر دارد، خشم است. پژوهش های اپیدمیولوژیک زیادی نشان دادند که استعداد یا تجربه خشم، خطر بیماری قلبی کرونر را مستقل از ریسک فاکتورهای اجتماعی، جمعیت شناختی و زیست شناختی، افزایش می‌دهد(۱۳-۱۸). مطالعات متعدد اپیدمیولوژیک

بیماری های عروق کرونر(CAD) و از جمله آترواسکلروز عروق کرونر، از عوامل عمده مرگ و میر در بیشتر مناطق جهان(۱) و از جمله، ایران به شمار می‌رود. پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۰، بیماریهای قلبی، سالیانه ۲۵ میلیون نفر را از بین خواهند برد(۲). پژوهش‌ها در ایران نشان می‌دهند که علیرغم داده های درست، نرخ بیماری های عروق کرونر، طی سالهای اخیر، بین ۲۰ الی ۴۵ درصد افزایش پیدا کرده است(۳).

پژوهش‌های پیشین درباره سبب شناسی آترواسکلروز عروق کرونر، بر طیفی از عوامل خطرساز ایجادکننده آترواسکلروز، مانند مصرف دخانیات، هیپرتانسیون (فسارخون بالا)، دیابت قندی، هیپرلیپیدمی (از دیاد چربی خون)، سابقه فامیلی مثبت، بیماری ایسکمیک قلبی در فامیل درجه اول (در آقایان زودتر از ۵۵ سال و در خانم ها زودتر از ۶۵ سال)، و برخی از عوامل خطرساز جدیدتر، مانند چاقی، کاهش فعالیتهای فیزیکی در زندگی روزانه، رژیم غذایی آتروزئیک، افزایش لیپوپروتئین A در خون، افزایش هوموسیستئین در خون، عوامل التهابی، نظیر افزایش سطح پروتئین مرحله حاد(CRP)، و اختلال قند ناشتا(۴) تأکید داشتند. تنها در سالهای اخیر بود که محققان متوجه شدند که علاوه بر متغیرهای پزشکی و بالینی، متغیرهای روانی، از جمله الگوی رفتاری نوع A، پرخاشگری، خصومت و خشم، نیز می‌توانند در بروز و شیوع اختلال های قلبی کرونر، مانند آترواسکلروز عروق کرونر نقش مهمی داشته باشند.

خصوصت، بنا به تعریف، عبارت از یک سازه روانشناسی است که با تعدادی از پدیده ها، مانند پرخاشگری، خشم، آزردگی، تحریک پذیری، بدگمانی، نفرت، پرخاشگری کلامی و فیزیکی و احساس بی اعتمادی در رابطه است(۵). از سوی دیگر، خشم عبارت از حالت هیجانی تعریف گردیده است که شامل احساساتی می‌شود که از نظر شدت، در طیفی از تحریک ملایم یا عصبانیت تا جنون و غضب قرار می‌گیرد(۶). پژوهشگران معتقدند که خصومت و خشم، یکی از عوامل

چگالی بالای لیپوپروتئین مطلوب (HDL) و غلظت کلسترول ($>47 \text{ mg/dl}$), بیشتر بود. در زمینه آترواسکلروز، شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد خشم، آنچنان که با ارزیابی اولتراسوند از ضخامت اینتیمای میانی عروق کاروتید در نمونه‌های غیربیمار سنجیده می‌شود، آترواسکلروز را تقویت می‌کند. برای مثال، Julkunen و دیگران (۲۲)، نشان دادند که نمرات بالا بر روی بعد خشم-کنترل مقیاس اسپیلبرگر، پیشرفت ۲ ساله بیماری عروق کاروتید را در میان مردان میانسال پیش‌بینی می‌کند. در مطالعه‌ای دیگر بر روی نمونه کوچکی از مردان و زنان (۳۴ نفر)، که ۸ نفر سابقه ایسکمی، و مابقی، دست کم، یکی از چهار ریسک فاکتور بیماری کرونر (هیپرتانسیون، کلسترول بالا، دیابت و مصرف سیگار) را داشتند و خشم با استفاده از «شاخص پژوهشی کرنل Cornell Medical Index» سنجیده شده بود، نشان داده شد که خشم با پلاک آترواسکلروتیک در عروق کاروتید در رابطه بود (۲۳). و سرانجام، Matthews و دیگران (۲۴)، با مطالعه بر روی نمونه‌های مرکب از ۲۰۰ زن بعد از مرحله منوپوز و با استفاده از مقیاس اسپیلبرگر دریافتند که خصیصه خشم و خشم به درون، ضخیم سازی اینتمای میانی عروق کاروتید و پیدایش پلاک در ارزیابی‌هایی که ۱۰ سال بعد از ارزیابی رفتاری انجام شد را پیش‌بینی کردند.

درباره سبب شناسی آترواسکلروز عروق کرونر و سایر اختلال‌های عروق کرونر در ایران، پژوهش‌های متعددی با رویکرد بالینی و با توجه به متغیرهای پژوهشی انجام شده است اما در زمینه نقش عوامل روانی و رفتاری در بروز این اختلال مطالعات اندکی صورت گرفته است. این پژوهش با هدف تبیین رابطه میان دو خصیصه رفتاری خصوصیت و خشم با بروز آترواسکلروز عروق کرونر در جمعیت‌های ایرانی، و اینکه آیا این خصیصه‌های روانی و رفتاری می‌توانند سهمی در پیش‌بینی بروز آترواسکلروز عروق کرونر، مستقل از ریسک فاکتورهای بالینی داشته باشند، انجام شده است.

روش بررسی

این پژوهش در قالب یک طرح مورد-شاهد و به صورت مقطعی

معطوف به آینده، که خشم را با استفاده از آزمون‌های روانی نظری «خصوصیت خشم اسپیلبرگر» (Spielberger Trait Anger) سنجیده‌اند، رابطه معنادار خشم را با بیماری‌های قلبی کرونر نشان دادند. مقیاس اسپیلبرگر، شامل چند ویژگی خشم، مانند خشم به عنوان یک ویژگی شخصیتی (که بازتاب تمایل عادتی شخص به تجربه خشم در شرایطی که تحکیر می‌شود، مورد انتقاد قرار می‌گیرد و یا با او منصفانه رفتار نشود)، خشم به بیرون (یعنی زمانیکه خشم به صورت پرخاشگری نسبت به افراد، اشیاء یا به صورت کلامی یا فیزیکی درآید)، خشم به درون (تمایل به بازداری احساسات خشم)، و کنترل خشم (مدیریت فعالانه احساسات خشم و کوشش برای اجتناب از بیان تحریک یا احساسات) می‌شود (۱۳).

با استفاده از مقیاسهای فوق، Everson و دیگران (۱۹)، نشان دادند که مردان میانسال مشارکت کننده در مطالعه بیماری قلب ایسکمیک کوپیبو (Kuopio Ischemic Heart Disease Study) که نمرات بالایی بر روی مقیاس خشم به بیرون اسپیلبرگر کسب کرده بودند، ۲ برابر خطر حمله قلبی را در طول یک پیگیری ۸ ساله در مقایسه با آزمودنی‌هایی که کمتر مستعد ابراز خشم به بیرون بودند داشتند. در مطالعه Eng و دیگران (۲۰)، که با شیوه کوهورت بر روی متخصصان سلامت مرد با سنین ۵۰ الی ۸۰ سال بدون سابقه بیماری قلبی کرونر به لحاظ بالینی آشکار، نشان داده شد که نیمی از آزمودنی‌هایی که نمرات بالایی بر روی مقیاس خشم به بیرون اسپیلبرگر را دریافت کرده بودند، در طول یک دوره ۲ ساله، در مقایسه با مردانی که نمرات پایینی در همین مقیاس کسب کرده بودند، حملات قلبی را تجربه کردند. در مطالعه Williams و دیگران (۲۱)، در برنامه اجتماعات تحت خطر آترواسکلروز (ARIC) Atherosclerosis Risk in Communities Study نشان داده شد که افرادی که سطوح بالایی از خصیصه خشم را گزارش کرده بودند، تقریباً ۳ برابر خطر حمله ایسکمیک و خونریزی را در طی ۶ سال تعقیب در مقایسه با افراد با نمرات پایین در مقیاس خصیصه خشم اسپیلبرگر داشتند. خطر حمله ایسکیمی، همچنین در میان سوزه‌های با خصیصه خشم بالا، با

بدنی، کلامی، خشم و خصومت گزارش گردید(۲۵). پایایی و روایی مقیاس پرخاشگری باس و پری در ایران توسط Mohammadi (۲۶) مورد سنجش قرار گرفت. وی به منظور بررسی ساختار عاملی این پرسشنامه و با انجام تحلیل مولفه‌های اصلی بر روی ۲۹ آیتم این مقیاس، چهار عامل با عنوانی خصومت، پرخاشگری جسمانی، پرخاشگری کلامی و خشم استخراج کرد. پایایی پرسشنامه پرخاشگری با استفاده از روش بازآزمایی و در فاصله ۵ هفته در یک نمونه ۶۵ نفری، برای کل پرسشنامه برابر با ۰/۷۸ و برای مولفه‌های خصومت، پرخاشگری جسمانی، پرخاشگری کلامی و خشم، به ترتیب برابر با ۰/۷۱، ۰/۷۴، ۰/۶۸ و ۰/۶۱ گزارش شد.

در پژوهش حاضر، از دو خرده مقیاس خصومت (۷ آیتم) و خشم (۷ آیتم) استفاده شد. پایایی درونی دو خرده مقیاس با استفاده از روش آلفای کرونباخ، به ترتیب برابر با ۰/۸۶ و ۰/۷۸ محسوبه گردید که در دامنه مطلوبی قرار داشت.

داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفتند. با استفاده از آزمون t مستقل، برای تعیین تفاوت میان بیماران با عالم آترواسکلروز عروق کرونر و افراد سالم به لحاظ عروق کرونر، از نظر دو خصیصه خصومت و خشم و از تحلیل رگرسیون لوگستیک چندگانه و با روش سلسله مراتبی برای تعیین سهم دو متغیر روانی خصومت و خشم در بروز آترواسکلروز عروق کرونر استفاده گردید.

نتایج

۱۵۵ نفر (۷۷ بیمار و ۷۸ سالم) مورد بررسی قرار گرفتند (جدول ۱). در گروه بیماران، ۵۲ مرد و ۲۵ زن، با میانگین سنی ۵۵/۲۷ سال و انحراف معیار ۱۴/۵ بودند. در گروه کنترل، ۳۹ نفر مرد و ۳۹ نفر نیز زن بودند. میانگین سنی این گروه برابر با ۴۷/۶۲ سال با انحراف معیار ۱۰/۳۳ بود. از نظر وضعیت تاہل، درصد پاسخگویان جدا شده و بیوه در میان بیماران (۱/۹ درصد) بیشتر از گروه کنترل (۱/۳ درصد) بود که احتمالاً ناشی از فوت همسر در اثر بالا بودن سن بیماران بوده است. از نظر تحصیلی، درصد پاسخگویان بی‌سواد در گروه بیماران (۲۶ درصد) بسیار بالاتر از گروه کنترل (۱/۳ درصد) بود. در نهایت، درصد بیماران

و در ماههای مرداد و شهریور ۱۳۸۸ در مرکز تخصصی قلب و عروق بیمارستان افسار یزد و نیز شهر یزد انجام شد. آزمودنی‌های این مطالعه، شامل دو گروه بودند. با استفاده از فرمول اصلاح شده کاکران و پس از انجام یک پیش‌آزمون بر روی ۳۰ فرد با علائم آترواسکلروز عروق کرونر، ۷۷ بیمار (۵۲ مرد و ۲۵ زن) با علائم آترواسکلروز عروق کرونر انتخاب شدند که متد تشخیصی آنزیوگرافی کرونر برای شناسایی تنگی لومون شریان کرونر در مورد آنها انجام شده و تجمع غیرطبیعی چربیها و بافت فیبروز یا پلاک آترووم در دیواره رگ در آنها تأیید شده بود. با استفاده از روش همتاسازی، ۷۸ نفر (۳۹ زن و ۳۹ مرد) که بنابر یک چک لیست شامل ریسک فاکتورهای قابل تعديل آترواسکلروز عروق کرونر (مانند سابقه افزایش چربی خون، سابقه هیپرتانسیون، سابقه دیابت، سابقه مصرف سیگار و سابقه بیماری‌های قلبی و عروقی در خانواده)، فاقد علائم آترواسکلروز عروق کرونر تشخیص داده شده بودند، به عنوان گروه شاهد انتخاب شدند. این گروه، از نظر برخی از ریسک فاکتورهای غیرقابل تعديل بیماری عروق کرونر، مانند سن، جنس و سابقه خانوادگی بیماری قلبی کرونر، تا حد امکان با گروه مورد، همگن‌سازی شدند.

برای سنجش خصومت و خشم، از دو خرده مقیاس خصومت و خشم پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (Buss and Perry) (۲۵) استفاده گردید. این پرسشنامه، مرکب از ۲۹ آیتم است که چهارگونه از رفتارهای پرخاشگرانه، یعنی پرخاشگری بدنی، پرخاشگری کلامی، خشم و خصومت را ارزیابی می‌کند. باس و پری (۲۵) با روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی، پرسشنامه پرخاشگری را مورد تحلیل عاملی قرار دادند. در این تحلیل، چهار عامل انتخاب و به شیوه Oblimin (ابلیمین)، مورد چرخش قرار گرفت که در پایان، این عوامل با عنوان‌های پرخاشگری بدنی، کلامی، خشم و کینه‌ورزی نام‌گذاری گردیدند. در بررسی پایایی فرم نهایی مقیاس پرخاشگری (فرم ۲۹ ماده‌ای پرسشنامه) به روش بازآزمایی بر روی ۳۷ نفر، پس از ۹ هفته، ضریب همبستگی ۰/۸۰، ۰/۷۶، ۰/۷۲ و ۰/۷۰ به ترتیب برای عوامل پرخاشگری

از نظر دو متغیر خشم و خصوصیت (جدول ۲) نشان داد که تفاوت معناداری میان بیماران و افراد سالم به لحاظ عروق کرونر از نظر خشم ($t = -3.71$; $P < 0.001$) و از نظر خصوصیت ($t = -2.32$; $P < 0.05$) وجود دارد.

در زمینه ریسک فاکتورهای عروق کرونر مانند مصرف سیگار، زمینه خانوادگی کلسترول سرم، هیپرتانسیون، دیابت و بیماری‌های عروق کرونر، بالاتر از گروه کنترل بوده است. نتایج مقایسه دو گروه مورد و شاهد با استفاده از آزمون t مستقل

جدول ۱: ویژگیهای اجتماعی- جمعیت شناختی و بالینی پاسخگویان

گروه شاهد (افراد سالم) (n = ۷۸)	گروه مورد (بیماران) (n = ۷۷)	جنس
۳۹ (%/۵۰)	۵۲ (%/۶۷/۵)	مرد
۳۹ (%/۵۰)	۲۵ (%/۳۲/۵)	زن
$47/62 \pm 10/33$	$55/27 \pm 14/5$	سن (به سال) Mean \pm S.D.
۴۶/۵ (۲۷-۷۸)	۵۰/۰ (۲۹-۹۲)	میانه (دامنه)
۷۳ (%/۹۳/۶)	۶۷ (%/۸۷)	وضعیت تأهل متاهل
۵ (%/۶/۴)	۱۰ (%/۱۳)	طلاق گرفته/ جداسده/ بیوه
۱ (%/۱/۳)	۲۰ (%/۲۶)	تحصیلات بیسوساد
۷ (%/۹)	۲۱ (%/۲۷/۳)	ابتدایی
۳۲ (%/۴۱)	۲۰ (%/۲۶)	راهنمایی و متوسطه
۳۸ (%/۴۸/۷)	۱۶ (%/۲۰/۸)	عالی
۱۶ (%/۲۰/۵)	۲۰ (%/۲۶)	سابقه مصرف سیگار بلی
۶۲ (%/۷۹/۵)	۵۷ (%/۷۴)	خیر
۱۹ (%/۲۴/۴)	۴۰ (%/۵۱/۹)	سابقه خانوادگی کلسترول سرم بلی
۵۹ (۷۵/۶)	۳۷ (%/۴۸/۱)	خیر
۲۰ (%/۲۵/۶)	۳۷ (%/۴۸/۱)	سابقه خانوادگی هیپرتانسیون بلی
۵۸ (%/۷۴/۴)	۴۰ (%/۵۱/۹)	خیر
۱۳ (%/۱۶/۷)	۲۴ (%/۳۱/۲)	سابقه خانوادگی دیابت بلی
۶۵ (%/۸۳/۳)	۵۳ (%/۶۸/۸)	خیر
۴۰ (%/۵۱/۳)	۴۷ (%/۶۱)	سابقه خانوادگی بیماری‌های عروق کرونر بلی
۳۸ (%/۴۸/۷)	۳۰ (%/۳۹)	خیر

جدول ۲: مقایسه بیماران و گروه کنترل از نظر متغیرهای خصوصیت و خشم

متغیر	بیماران	فراآنی	Mean \pm S.D	کنترل	t	سطح معناداری
خشم	۷۷	۲/۹ \pm ۰/۶۱	۲/۶ \pm ۰/۶۸	۷۸	-۳/۷۱	**P < 0.001
خصوصیت	۷۷	۲/۸ \pm ۱/۴	۲/۴ \pm ۰/۶۳	۷۸	-۲/۳۲	*P < 0.022

*P < 0.05 ; **P < 0.001

جدول ۳: الگوی رگرسیون لوجستیک برای پیش بینی آترواسکلروز شریان کرونر با توجه به متغیرهای اجتماعی، جمعیت شناختی، بالینی و متغیرهای خصوصت و خشم

متغیر	B	S.E.	P	OR ¹	SE	P	OR ¹	P	OR ¹	SE	B
جنس			**0/001	0/196	0/511	0/011	-1/63				
سن			N. S. ^a	1/0	0/019	0/019	0/001				
تحصیلات (به سال)			***0/000	0/749	0/056	0/056	-0/288				
وضعیت تأهل			N. S.	0/461	0/801	0/801	-0/774				
سابقه افزایش چربی خون			N. S.	0/602	0/478	0/478	-0/507				
سابقه افزایش فشار خون			N. S.	0/645	0/490	0/490	-0/438				
سابقه دیابت			N. S.	0/960	0/502	0/502	-0/041				
سابقه مصرف سیگار			N. S.	0/997	0/510	0/510	-0/003				
سابقه بیماری قلبی و عروقی در خانواده			N. S.	0/516	0/442	0/442	-0/661				
خصوصت			N. S.	0/741	0/341	0/341	0/300				
خشم			*0/01	2/298	0/275	0/275	0/832				
برازش مدل (-2 log likelihood)	204/1				146/853						
ضریب تعیین تنظیم شده (Nagelkerke R ²)	0/090				0/474						
ضریب تعیین (Cox & Snell R ²)	0/067				0/355						
کای اسکوئر (χ ²)	10/79				***68/1						
درصد پیش بینی صحیح (کل)	58/7				77/4						
فرابوی	155				155						

*P<0/05; **P<0/01; ***P<0/001

^a معنادار نیست

1: Odds ratio

مرحله نخست بر متغیر ملاک ابتلا یا عدم ابتلا به آترواسکلروز شریان کرونر می باشد.

در مرحله دوم، دو متغیر خصوصت و خشم وارد مدل شدند. این متغیرها، ۶/۷ الی ۹ درصد از واریانس متغیر ملاک ابتلا به آترواسکلروز شریان کرونر را تبیین کردند. در این میان، متغیر خشم با مقدار (OR=2/298, P<0/01, B=0/832) بیشترین توان را برای پیش بینی ابتلا یا عدم ابتلا به آترواسکلروز شریان کرونر در مقایسه با متغیر خصوصت داشت. مقدار (χ²=10/79) نشانگر موثر بودن متغیرهای موجود در مدل در مرحله دوم بر متغیر ملاک ابتلا یا عدم ابتلا به آترواسکلروز شریان کرونر بود.

بحث

مطالعه حاضر، با هدف تعیین تفاوت بین بیماران با علائم آترواسکلروز عروق کرونر (مورد)، و افراد سالم (گروه شاهد)، از نظر متغیرهای خصوصت و خشم انجام شد. بطور سنتی، فرض می شد که طیفی از ریسک فاكتورهایی که عموماً از نوع بالینی و پزشکی بودند، مانند مصرف دخانیات، هیپرتانسیون، دیابت

به منظور تعیین سهم هر یک از متغیرهای تحقیق، اعم از متغیرهای کنترل (جنس، سن، میزان تحصیلات، وضعیت تأهل، سابقه چربی خون، سابقه فشار خون بالا، سابقه دیابت، سابقه مصرف سیگار، سابقه بیماری های قلبی و عروقی در خانواده)، در ابتلا به اختلال آترواسکلروز شریان کرونر و نیز پیش بینی عضویت افراد در هر گروه، تحلیل رگرسیون لوجستیک در دو مرحله متغیرهای اجتماعی- جمعیت شناختی و بالینی در مرحله اول، و متغیرهای خصوصت و خشم، در مرحله دوم انجام شد. نتایج نشان داد (جدول ۳) که مجموع متغیرهای کنترل وارد شده در مرحله اول، ۳۵/۵ الی ۴۷/۴ درصد از واریانس متغیر ملاک ابتلا یا عدم ابتلا به آترواسکلروز شریان کرونر را تبیین کنند. از میان این متغیرها، متغیر جنس با مقدار (OR=0/196, P<0/01, B=-1/63)، و متغیر تحصیلات (OR=0/749, P<0/001, B=-0/288) پیش بینی کننده موثری برای ابتلا به آترواسکلروز شریان کرونر بودند. مقدار (χ²=68/1) نشانگر موثر بودن متغیرهای موجود در مدل در

با افراد سالم دارند. افزون براین، آنها، بیشتر از افراد سالم، تحریک پذیر می باشند، سریع تر برانگیخته می شوند، کمتر از افراد سالم توانایی کنترل خشم خود را دارند و بیشتر از افراد سالم، دست به پرخاشگری فیزیکی می زنند. این نتیجه، با یافته های پژوهش های پیشین که نشان داده بودند استعداد یا تجربه خشم، خطر بیماری قلبی کرونر را مستقل از ریسک فاکتورهای اجتماعی، جمعیت شناختی و زیست شناختی، افزایش می دهد(۱۸-۱۳)، همخوانی دارد. محققان پیش از این نشان داده بودند که خصیصه خشم و خشم به درون، با ضخیم سازی اینتمای میانی عروق کاروتید(۲۴، ۲۲) و پیدایش پلاک آترواسکلروتیک در عروق کاروتید(۲۳) در رابطه بود.

تبیین مکانیسم هایی که ویژگی روانی و رفتاری خصوصت و خشم را با بروز آترواسکلروز عروق کرونر مرتبط می سازد بسیار پیچیده است. محققان، بر طیفی از مکانیسم هایی تأکید دارند که براساس آن، خصوصت و خصم منجر به بروز آترواسکلروز عروق کرونر می گردد. برخی از محققان، به اشکال خاصی از خصوصت و رابطه آن با آترواسکلروز عروق کرونر توجه نشان دادند و نتیجه گرفتند که شکل خاصی از خصوصت، یعنی خصوصت بدینانه، که با ویژگیهای نظیر بدگمانی، تنفس، خشم مکرر، تضاد و بی اعتمادی به دیگران مشخص می گردد، ممکن است تأثیر بیشتری داشته باشد. افرادی که باورهای منفی نسبت به دیگران دارند، نظیر این تصور که آنها دشمن و خطرناک هستند، اغلب پرخاشگری کلامی بالای دارند و رفتار خصم‌مانه بیشتری از خود نشان می دهند(۲۷). در نتیجه، افرادی که خصوصت بدینانه بالای دارند، ممکن است، حمایت اجتماعی مورد نیاز را با دشواری از محیط خود جذب کنند و یا احتمال دارد که استفاده مؤثری از حمایت اجتماعی نکنند(۲۸). نظریه دیگر معتقد است که رابطه میان خصوصت و خشم با بیماری قلبی کرونر ممکن است تا حد زیادی از طریق آزادسازی کاتکولامین و افزایش واکنش پذیری قلبی و عروقی انجام شود(۱۴). همچنین، اعتقاد بر این است که خشم ممکن است از طریق ریسک فاکتورهای قلبی ثبت شده، مانند هیپرتانسیون یا افسردگی، بر بیماری های قلبی کرونر اثر

قندی، هیپرلیپیدمی، سابقه فامیلی مثبت، بیماری ایسکمیک قلبی در فامیل درجه اول، چاقی، کاهش فعالیتهای فیزیکی در زندگی روزانه، رژیم غذایی آتروژنیک، افزایش لیپوپروتئین A در خون، افزایش هوموسیستئین در خون، عوامل التهابی مانند افزایش سطح پروتئین مرحله حاد(CRP)، و اختلال قند ناشتا(۴)، در بروز آترواسکلروز عروق کرونر نقش دارند. پژوهش حاضر، نه بر ریسک فاکتورهای بالینی و پزشکی اختلال های قلبی کرونر، بلکه بر عوامل رفتاری و اجتماعی، مانند خصوصت و خشم در ایجاد بیماری های عروق کرونر تأکید داشت. این دو متغیر، که به عنوان دو مؤلفه الگوی رفتاری نوع A تلقی می شوند، به عنوان ریسک فاکتورهای مستقل بیماری های قلبی کرونر، از جمله آترواسکلروز شریان کرونر شناخته شده‌اند. نتایج این مطالعه، تفاوت معناداری بین بیماران با علائم آترواسکلروز عروق کرونر و افراد سالم از لحاظ قلبی و عروقی را از نظر دو متغیر خصوصت ($P < 0.05$) و خشم ($P < 0.01$) نشان داد. بیماران با علائم آترواسکلروز، بدگمانی، سوء ظن و نفرت بیشتری نسبت به دیگران در مقایسه با افراد سالم داشتند. آنها همچنین، بیشتر از افراد سالم، باورهای منفی داشتند. نتایج این مطالعه، تفاوت معناداری بین افراد سالم، نالایق، غیراخلاقی و احتمالاً تهدیدکننده و خطرناک تلقی می شوند داشتند. افزون بر این، نگرش آنها نسبت به دیگران، بیشتر مبتنی بر غرض ورزی، سوء نیت، بی اعتمادی و ارزیابی منفی بوده است. این نتایج، با یافته های پژوهش های پیشین همخوانی دارد. نتایج این مطالعه درباره رابطه بین خصوصت و بیماری های عروق کرونر، یافته های گروه مشترک غربی(۷) و مطالعات پیگیرانه Barefoot و دیگران(۱۲)، Hecker و دیگران(۸)، Dembroski و دیگران(۹) و مطالعه MacDougall(۶) دیگران(۱۰) را تأیید کرده است.

همچنین تفاوت معناداری میان بیماران با علائم آترواسکلروز عروق کرونر و افراد سالم از لحاظ قلبی و عروقی از نظر متغیر خشم وجود داشت. بیماران با علائم آترواسکلروز، کنترل هیجانی کمتری نسبت به محرک های بیرونی، به ویژه در موقعیت های که مورد تحقیر یا انتقاد قرار می گیرند در مقایسه

فرسودگی و پارگی عروق کرونر می شود که به نوبه خود منجر به تخریب آترواسکلروتیک می شود. همچنین گزارش شده که خصوصت و خشم، منجر به افزایش سطح هورمون تستوسترون می گردد. اعتقاد بر این است که هورمون تستوسترون در افزایش پرخاشگری، واکنش پذیری قلبی و سطوح پایین کلسترون خون در مردان نقش دارد. همچنین، تستوسترون می تواند با رفتار خصم‌مانه و فرایند آتروژنیک (ایجاد ضایعات آترومی در قشر داخلی دیواره‌های عروق) رابطه داشته باشد (۳۱).

مسیر دیگری که خصوصت و خشم می تواند از طریق آن باعث آترواسکلروز شریان کرونر گردد، عملکردهای اعصاب سمپاتیک و پاراسمپاتیک است. افراد با ویژگی خصوصت و خشم، واکنش سمپاتیک ضعیف تری دارند. این افراد، معمولاً با کاهش فعالیت مربوط به عصب واگ یا واکنش پاراسمپاتیک برای مقابله با اثرات انگیختگی سمپاتیک در شرایط دشوار و استرس زا مواجه هستند. همچنین، افزایش تخلیه سمپاتیک در میان مردان با ویژگی خصوصت و خشم، از طریق اثراتی که بر مکانیسم های لخته کردن خون و آریتمی های قلبی می گذارد و یا اثرات غیرمستقیمی که بر متابولیسم عضلانی قلب می گذارد (۳۴)، می تواند یک ریسک فاکتور برای بیماری های قلبی کرونر باشد. افزون بر این، فعل سازیهای مکرر سمپاتیک می تواند در آسیب آندوتیال نقش داشته باشد. استدلال می شود که این فعل سازی مکرر، عاملی مهم در آتروژنی است. در واقع، فعل سازی سمپاتیک، باعث می گردد تا لیپیدها، وارد جریان خون شوند که این خود یکی از عوامل احتمالی آترواسکلروز عروق کرونر است.

سرانجام، برخی از نظریه ها، بر تحریک بتا- آدرنرژیک تاکید دارند. خصوصت و خشم، منجر به تحریک بتا- آدرنرژیک می شود که خود منجر به افزایش ضربان قلب و برونداد قلبی می گردد. افزایش ضربان قلب و در نتیجه افزایش برونداد قلبی، به نوبه خود باعث مقاومت رگی حاشیه ای به دلیل رگ تنگ شدگی می گردد. این امر، فشار خون را افزایش داده و ممکن است در طول زمان باعث آسیب رساندن به عروق از

بگذارد (۱۹). برخی از نظریه ها معتقدند که خصوصت و خشم، از طریق اثرات هورمون های استرس بر آترواسکلروز عروق کرونر تأثیر می گذارد. این هورمون ها، که به هورمون های استرس غدد فوق کلیوی مشهورند، عبارتند از: کورتیزول، اپی نفرین و نور اپی نفرین. این نظریه معتقد است که افراد با ویژگی رفتاری خصوصت و خشم، در مواجهه با شرایط استرس زا، بیش از افراد دیگر، هورمون های غدد فوق کلیوی ترشح می کنند. اعتقاد بر این است که این هورمون های استرس، باعث تقویت شکل گیری پلاک های کلسترون در دیواره های عروق، تنگ کردن عروق و افزایش خطر حمله های قلبی ناشی از آترواسکلروز می شوند (۳۰-۳۹).

نظریه های دیگر، بر واکنش پذیری روانی- فیزیولوژیک در شرایط استرس زا تاکید دارند. این نظریه ها، روی فاکتور های نظیر افزایش ترشح کاتکولامین ها و واکنش پذیری قلبی و عروقی، تغییرات در رگ های خونی، ترشح بیش از حد تستوسترون، سطح فزاینده کورتیکواستروئیدها و کاهش تضاد پاراسمپاتیک نسبت به فعال سازی پاسخ سمپاتیک (۳۱)، تمرکز دارند. برای مثال، مطالعات آزمایشی بر روی میمونها نشان داد میمون هایی که به عنوان «واکنشگران» قلبی بالا طبقه بندی شده بودند، در زمان کالبدشکافی، تقریباً ۲ برابر میزان آترواسکلروز در مقایسه با میمون های با واکنش پذیری قلبی پایین داشتند (۳۲). همچنین، نقش سیستم عصبی سمپاتیک در افزایش فشار خون، افزایش کاتکولامین ها، و برانگیختن واکنش پذیری قلبی، در مطالعات درباره بیماری زایی آترواسکلروز تأیید شده است. اعتقاد بر این است که این فرایند باعث آسیب آندوتیال و ه بعلوه فعلیت پلاکت و پرخاشگری می گردد (۳۳).

نظریه دیگر، بر تغییرات در رگ های خونی تاکید دارد. این نظریه معتقد است که در افراد با ویژگی خصوصت و خشم، استرس باعث انقباض رگ خونی در نواحی پیرامون قلب و در عین حال، افزایش ضربان قلب می گردد. بنابراین، این افراد می کوشند تا خون بیشتر و بیشتری را از طریق رگ های منقبض شده انتقال دهند (۲۷). در نتیجه، این فرایند باعث

بیماری‌های قلبی و عروقی مطالعه نمایند.

نتیجه‌گیری

بطور خلاصه، یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که خصوصیت و خشم از جمله ریسک فاکتورهای نیرومند برای آترواسکلروز عروق کرونر در جمعیت‌های ایرانی است. افرادی که وجود آترواسکلروز عروق کرونر در آنها تایید شده بود، تفاوت معناداری با گروه کنترل از نظر خصوصیت و خشم داشتند. بنابراین، به‌منظور کاهش نرخ بروز آترواسکلروز عروق کرونر، در کنار مداخله‌های پزشکی، مداخله‌های رفتاری در جهت تعدیل الگوهای رفتار ضروری است.

سپاسگزاری

محقق بر خود لازم می‌داند که از معاونت پژوهشی دانشگاه یزد، به جهت حمایت مالی این پژوهه و نیز از پرسنل مرکز تحقیقات قلب و عروق و کلینیک قلب و عروق بیمارستان افشار یزد، و سرکار خانم فاطمه مسعودی‌با به خاطر مشاوره علمی سپاسگزاری نماید.

طريق فشارهای تخریب کننده گردد که خود منجر به ایجاد پلاک می‌شود(۳۵).

در این مطالعه، ابزار جمع‌آوری داده‌ها، مقیاس خودسنج باس و پری بوده است. با توجه به اینکه استفاده از ابزارهای خودسنج، ممکن است تحت تاثیر علاقه افراد قرار گیرد(۳۶)، لذا به محققان آینده پیشنهاد می‌شود که برای سنجش متغیرهای خصوصیت و خشم، از مقیاسهای خودسنج همراه با مقیاسهای غیرمستقیم تر که نسبت به این اثرات کمتر آسیب‌پذیرند استفاده نمایند. محدودیت دوم این مطالعه، حجم نمونه نسبتاً کوچک آن بود. این محدودیت عمدتاً ناشی از دشواری در کسب رضایت بیماران به همکاری با مصاحبه‌گر و شرایط خاص بیماران بوده است. در این زمینه، در پژوهش‌های بعدی توصیه می‌گردد که مطالعه خود را بر نمونه‌های بزرگتر متمرکز کنند. افزون بر این، در این پژوهش، صرفاً دو عامل رفتاری مورد بررسی قرار گرفته‌اند. بنابراین، به پژوهشگران بعدی توصیه می‌شود تا رابطه میان متغیرهای دیگر روانی و رفتاری را با بروز آترواسکلروز عروق کرونر و نیز سایر

منابع:

- 1- Hurst JW. *The heart*. 5 th ed , New York: McGraw-hill; 2001.p. 262-78.
- 2- Zipes DP, Libby P, Bonow R, Braunwald E. *Braunwald's heart disease: a text book of cardiovascular medicine*.7 th ed, Philadelphia: WB Saunders; 2005: 1345-51.
- 3- Hadaegh F, Harati H, Ghanbarian A, Azizi F. *Prevalence of coronary heart disease among tehran adults: tehran lipid and glucose study*. East Med Health J 2009; 1(1)5: 157-66.
- 4- Kasper DL, Fauci A, Braunwald E, Hauser SL, Longo DL, Jameson JJ, et al. *Harrison's principles of internal medicine*. 16th ed, New york: Mac Grow-Hill; 2005: 1425-34.
- 5- Barefoot JC. *Developments in the measurement of hostility*. In Friedman HS, editor. Hostility, coping and health. Washington DC: American Psychological Association; 1992.p. 13-31.
- 6- Buss AH. *The psychology of aggression*. New York: Wiley; 1961.p. 9-11.
- 7- Bortner RW. *A short rating scale as a potential measure of pattern a behavior*. J Chro Dis 1969; 22(2):87-91.
- 8- Hecker M, Chesney M, Black G, Frautschi N. *Coronary-prone behaviors in the Western collaborative group study*. Psychosomatic Medicine 1988; 50: 153-64.

- 9-** Dembroski TM, MacDougall JM, Williams RB, Haney TL, Blumenthal JA. *Components of Type A, hostility, and angerin: relationship to angiographic findings.* Psychosomatic Medicine 1985;47(3):219-33.
- 10-** MacDougall JM, Dembroski TM, Dimsdale JE, Hackett TP. *Components of Type a, hostility, and anger-in: further relationships to angiographic findings.* Health Psych 1985; 4(2): 137-52.
- 11-** Dembroski TM, MacDougall JM, Costa PT, Grandits GA. *Components of hostility as predictors of sudden death and myocardial infarction in the Multiple Risk Factor Intervention Trial.* Psychosom Med 1989; 51(5): 514-22.
- 12-** Barefoot JD, Dahlstrom WG, Williams WB. *Hostility, CHD incidence and total mortality: a 25 year follow-up of 255 physician.* Psychosom Med 1983; 45: 59-64.
- 13-** Bleil ME, McCaffery JM, Muldoon MF, Sutton-Tyrrell KIM, Manuck SB. *Anger related personality traits and carotid artery atherosclerosis in untreated hypertensive men.* Psychosom Med 2004; 66: 633-9.
- 14-** Chang PP, Ford DE, Meoni LA, Wang NY, Klag MJ. *Anger in young men and subsequent premature cardiovascular disease.* Arch Intern Med 2002; 162(8):901-6.
- 15-** Raikkonen K, Matthews KA, Sutton-Tyrrell K, Kuller LH. *Trait anger and the metabolic syndrome predict progression of carotid atherosclerosis in healthy middle-aged women.* Psychosom Med 2002; 66(6): 903-8.
- 16-** Atchison M, Condon J. *Hostility and anger measures in coronary heart disease.* Aust N Z J Psychiatry 1993; 27(3):436-42.
- 17-** Williams JE, Nieto FJ, Sanford CP, Tyroler HA. *Effects of an angry temperament on coronary heart disease risk the Atherosclerosis Risk in communities study.* Am J Epidemiol 2001; 154(3):230-5.
- 18-** Gallacher JE, Yarnell JW, Sweetnam PM, Elwood PC, Stansfeld SA. *Anger and incident heart disease in the Caerphilly study.* Psychosom Med 1999; 61(4):446-53.
- 19-** Everson SA, Kaplan GA, Goldberg DE, Lakka TA, Sivenius J, Salonen JT. *Anger expression and incident stroke: prospective evidence from the kuopio ischemic heart disease study.* Stroke 1999; 30(3):523-8.
- 20-** Eng PM, Fitzmaurice G, Kubzansky LD, Rimm EB, Kawachi I. *Anger expression and risk of stroke and coronary heart disease among male health professionals.* Psychosom Med 2003; 65(1):100-10.
- 21-** Williams JE, Nieto FJ, Sanford CP, Couper DJ, Tyroler HA. *The association between trait anger and incident stroke risk. The Atherosclerosis Risk in Communities (ARIC) Study.* Stroke 2001; 33(1):13-20.
- 22-** Julkunen J, Salonen R, Kaplan GA, Chesney MA, Salonen JT. *Hostility and the progression of carotid atherosclerosis.* Psychosom Med 1994; 56(6): 519-25.
- 23-** Matsumoto Y, Uyama O, Shimizu S, Michishita H, Mori R, Owada T,et al. *Do anger and aggression affect carotid atherosclerosis?* Stroke 1993; 24:983-6.
- 24-** Matthews KA, Owens JF, Kuller LH, Sutton-Tyrrell K, Jansen- McWilliams L. *Are hostility and anxiety associated with carotid atherosclerosis in healthy postmenopausal women?* Psychosom Med 1998; 60(5): 633-8.

-
- 25- Buss AH, Perry M. *The aggression questionnaire*. J Personality Soc Psy 1992; 63(3): 452-9.
- 26- Mohammadi N. *Primary investigation of psychometrics indecies of Buss and Perry aggression questionnaire*. J Soc Sci and Human 2006; 45: 135-51.[Persian]
- 27- Taylor SE. *Health psychology*. 4th ed. New York: MacGraw-Hill; 1999.p. 397-401.
- 28- Benotsch EG, Christensen AJ, McKelvey L. *Hostility, social support, and ambulatory cardiovascular activity*. J Behav Med 1997; 20(2): 163-82.
- 29- Williams RB, Lane JD, Kuhn CM, Melosh W, White AD, Schanberg SM. *Type A behavior and elevated physiological and neuroendocrine responses to cognitive tasks*. Science 1982; 218:483-5.
- 30- Fava M, Littman A, Halperin P. *Neuroendocrine correlates of the type A behavior pattern: a review and new hypotheses*. Int J Psy Med 1987; 17(4): 289-307.
- 31- Lachar BL. *Coronary-prone behavior: type a behavior revisited*. Heart Inst J 1993; 20(3): 143-51.
- 32- Manuck SB, Kaplan JR, Matthews KA. *Behavioral antecedents of coronary heart disease and atherosclerosis*. Arteriosclerosis 1986; 6: 2-14.
- 33- Krantz DS, Manuck SB. *Acute psychophysiological reactivity and risk of cardiovascular disease: a review and methodologic critique*. Psy Bull 1984; 96(3):435-64.
- 34- Eliot RS. *Stress-induced myocardial necrosis*. J SC Med Assn 1976; 33: 152-61.
- 35- Eliot R, Buell J, Dembroski T. *Behavioral perspectives on coronary heart disease, hypertension, and sudden cardiac death*. Acta Med Scand 1982; 66: 206-13.
- 36- Farnham SD, Greenwald AG, Banaji MR. *Implicit self-esteem*. In: Abrams D, Hogg MA, editors. Social identity and social cognition Bodmin: M.P.G. Books Ltd; 1999. p. 230-48.

Hostility, Anger and Risk of Coronary Artery Atherosclerosis

E. Masoudnia(PhD)*

Faculty of Social Sciences, Yazd University, Yazd, Iran

Received: 23 Feb 2010

Accepted: 1 Aug 2010

Abstract

Introduction: The previous researches about the etiology of coronary artery atherosclerosis have accentuated on clinical and medical risk factors, such as cigarette smoking, hypertension, diabetes mellitus, hyperlipidemia, positive family background, myocardial ischemia history in family, atherogenic diet, increase of A lipoprotein, inflammatory factors such as increase of cross-reactive protein and so on. Although factors in behavioral medicine are recognized as an independent risk factor in coronary artery atherosclerosis, few researches have been done on hostility and anger. The aim of this study was to determine the difference between normal people(Control group) and people with coronary artery atherosclerosis(Case group) with regards to hostility and anger.

Methods: This study was performed as a case-control design. Data was collected from seventy-seven patients with coronary artery atherosclerosis who had referred to Afshar Hospital Professional Heart Clinic in Yazd city and seventy-eight normal people were used as control. Two groups completed the Buss and Perry Aggression Questionnaire(BPAQ) to measure their hostility and anger.

Results: The results of the analysis showed that there was a statistically significant difference regarding hostility($p<.05$) and anger($p<.001$) between the two groups. Hierarchical multiple logistic regression analysis showed that the sociodemographic and clinical variables(step 1) explained 35.5 % to 47.4%, while hostility and anger(step 2) explained 6.7% to 9% of the variance in incidence of coronary artery atherosclerosis.

Conclusion: Hostility and anger are strong risk factors for coronary artery atherosclerosis or CAD in Iran. Therefore, in order to decrease the incidence rate of coronary artery atherosclerosis in Iran, alongside medical interventions, attention should also be paid towards behavioral interventions in order to modify hostile and angrily behavior.

Keywords: Atherosclerosis; Coronary Artery Disease; Anger; Hostility; Risk Factors

* Corresponding author: Tel: +98 9131011677, Fax: +98 820004, Email: masoudnia@yazduni.ac.ir